

af, også hænge fornuftigt sammen, navnlig når vi nu har den 1. juni 2002 som omdrejningspunkt.

Så må jeg sige til hr. Ole M. Nielsen, som spurgte, om brugen af LetLøn nu ikke bliver obligatorisk: Nej, det gør den ikke, men den bliver mere attraktivt. Og jeg tror, flere glæder sig over, at det gør LetLøn-systemet ekstra attraktivt, og derved kan man forestille sig, at endnu flere vil drage nytte af de lettelser af administrativ karakter, som er forbundet med at bruge LetLøn.

Så vil jeg til sidst minde om to ting. Jeg er meget enig med hr. Ole M. Nielsen i, at det har været lidt mærkeligt at høre flere ordførere tale om tvangen til eller pligten til eller presset for, at man skulle udlevere oplysninger fra den enkeltes side. Der er en *ret* til at videregive oplysninger; der er ingen pligt, og der er ingen tvang.

Det sidste, jeg vil sige, er: Man skal huske, at det her lovforslag er udformet under hensyn til to forhold: der er på den ene side taget hensyn til ønsket om betydelig mere åbenhed i løndannelsen, samtidig med at der er taget hensyn til spørgsmålet om anonymitet. Og vi har altså fundet, at det er en rigtig balance med virksomheder på 10 ansatte og derover og statistikgrupper på fem. Sådan som jeg forstod fru Susanne Clemensens fremstilling, mener jeg, at det er rigtigt forstået, men det kan vi jo dyrke mere under udvalgsarbejdet. Men det er de to hensyn, der skulle balanceres i forhold til.

Nogle synes, vi er gået for langt, nogle synes, vi ikke er gået langt nok. I virkeligheden kunne man jo lidt pragmatisk vælge at tage det som udtryk for, at balancen måske ikke er helt tosset.

Første næstformand (Ole Løvig Simonsen):
Fru Eva Kjer Hansen som ordfører.

Eva Kjer Hansen (V):

Jeg vil gerne takke ministeren for svarene her. Det er jo meget nemmere at komme i hvert fald i en vis form for dialog med ministeren, end det har været med den socialdemokratiske ordfører.

Hvem har dog fortalt ministeren den begrundelse for at vælge en fokusgruppe, tror jeg ministeren kaldte det, frem for testpanelet? Den begrundelse har jeg dog aldrig mødt tidligere.

Jeg må sige, at jeg finder det dybt skuffende, at ministeren ikke vil sende det her lovforslag til vurdering i testpanelet. Jeg finder, at det er en måde at undergrave testpanelets virke på. Vi ser jo gang på gang, at regeringen undlader at sende lovforslag, hvor det var yderst relevant, til

testpanelet. Jeg må sige, at jeg finder det meget skuffende, hvis ministeren ikke er indstillet på dét.

Så kan jeg forstå, at ministeren umiddelbart synes – og det er jo også derfor, det står i lovforslaget – at det er fornuftigt, at lønmodtageren kan videregive egne oplysninger til enhver. Jeg vil derfor godt spørge ministeren, om ministeren overhovedet ikke ser nogen muligheder for, at det kan misbruges.

Mener ministeren, at det er fuldstændig udelukket, at der vil være lønmodtagere, der så, netop fordi formuleringen er så åben, kan bruge det her i bestemte situationer? Hvad med en medarbejder, hvor ansættelsesforholdet er ophørt? Hvorfor skal det også være muligt for medarbejderen efterfølgende at kunne gå ud og berette til alle og enhver om, hvordan vilkårene var?

Jeg har altså svært ved at se, hvad den reelle begrundelse er for at gå så langt i forhold til et lovforslag, der handler om at skabe ligeløn mellem mænd og kvinder.

Hvis LetLøn nu bliver forsinket – jeg ved godt, at ministeren ikke mener, at der er stor sandsynlighed for, at LetLøn bliver forsinket, men hvis nu – betyder det så også en udskydelse af ikrafttrædelsestidspunktet for det her lovforslag? Ja eller nej? Det må være meget enkelt at svare på.

Derudover, når LetLøn er taget i brug, vil der så ikke gå et års tid, inden man har indsamlet den statistik, der skal til, for at den kan bruges? Det vil jeg også meget gerne have en afklaring på. Eller skal man så sådan med tilbagevirkende kraft ind og indhente de her oplysninger?

Min sidste kommentar i denne her omgang skal være: Hvad er det for en erfaring, man har i Arbejdsministeriet, som siger, at der ikke bliver nogen problemer med anonymiteten, hvis man er nede på virksomheder med 10 medarbejdere og grupper på fem personer? Hvor har man de eksempler fra, som siger, at det er fuldt ud forsvarligt i forhold til at sikre lønmodtagernes anonymitet, når den statistik udarbejdes?

Jeg var i min ordførertale inde på, at jeg har forstået, at Danmarks Statistik bruger grupper på ca. 50 personer for at være sikker på, at det her ikke kan tilbageføres til den enkelte. Hvad er det så for en viden, hvad er det for en erfaring, man har, som siger, at det fungerer med grupper på fem personer?

Jeg er altså nødt til at understrege, at der er mange problemer her, som vi skal have meget mere tilbundsående svar på, hvis vi skal videre